

Studijní program: Zdravotnické záchranářství

Předmět: **Humanitní vědy**

1. Pacient v přednemocniční neodkladné péči (popis typického pacienta na kognitivní, emoční a behaviorální úrovni, "ideální" pacient v přednemocniční neodkladné péči, maladaptivní chování pacientů ke svému zdraví, komunikační chyby vyplývající z diskrepance mezi očekávaným a reálným obrazem pacienta).
2. Specifika kontaktu s dětmi v přednemocniční neodkladné péči (principy komunikace s dětským pacientem, zacházení se smutkem a vztekem dětí, kontakt s nespolupracujícím rodičem a dítětem, komunikace s matkou poraněného dítěte, mutistický pacient).
3. Komunikace s pacientem v intenzivní péči (nevidomý pacient, neslyšící pacient, pacient na umělé plicní ventilaci, bazální stimulace, formální poruchy myšlení u seniorského pacienta a jejich vliv na komunikaci).
4. Agresivní pacient v přednemocniční neodkladné péči (důvody agrese u dospělého pacienta, hodnocení projevu agrese, zásady kontaktu a komunikace s agresivním pacientem).
5. Psychosociální urgence (abúzus a závislost, bezdomovectví, domácí násilí, týrání, syndrom týraného dítěte, efekt přihlížejícího, jak zvládnout vlastní vztek, msta a neetické praktiky v praxi, frustrace).
6. Psychologické aspekty mimořádných událostí (akutní reakce obětí na mimořádnou událost, psychosociální krizová pomoc pro členy integrovaného záchranného systému, vysvětlení zkratky a funkce CISM – Critical Incident Stress Management, akutní posttraumatická intervenční péče, peer program).
7. Pacient v paliativní péči (vývoj chápání konceptu smrti, reakce na smrt u pozůstalých, komunikace s pacientem o smrti, komunikace s pozůstalými, doprovázení při umírání).
8. Sebevražedný pacient (rozvoj suicidálního procesu, Ringelův presuicidální syndrom, nesebevražedné sebepoškozování, zásady komunikace se sebevražedným pacientem, první psychologická pomoc, post suicidální stavy).
9. Panická úzkostná porucha (symptomatika úzkostného prožívání, vyhýbavé chování udržující úzkost, diferenciální diagnostika úzkosti a somatického problému, možnosti akutní krizové intervence).
10. Pacient s narušeným kontaktem s realitou (pacient s psychotickým onemocněním, popis a příčiny delirantního stavu, rizika a limity akutní péče, bludné myšlení a možnosti kontaktu s pacientem).
11. Jiné psychiatrické stavy v přednemocniční neodkladné péči (zásady a specifika kontaktu s pacienty trpícími mentální retardací, poruchami autistického spektra – PAS, poruchami příjmu potravy, disociativními stavy).
12. Psychické trauma a traumatizace (trauma jako psychologický pojem, proces vzniku traumatu, retraumatizace, posttraumatický růst, posttraumatická stresová porucha, proces dlouhodobé léčby traumatu).

13. Rodící žena mimo zdravotnické zařízení (komunikace s matkou/otcem, komunikace s ostatními členy domácnosti, netechnické dovednosti zdravotnického záchranáře při domácím porodu).
14. Krizová intervence a psychologická první pomoc (popis principů krizové intervence, popis vybraných technik zklidnění pacienta, popis psychologické krizové intervence u jednoho případu).
15. Syndrom vyhoření (rizikové a protektivní faktory rozvoje syndromu vyhoření, příznaky syndromu, možnosti péče o vlastní psychické zdraví, protektivní a rizikové faktory zdraví).
16. Zásady ošetrovatelství při péči o pacienty jiného vyznání, kultury či etnika (typy, odlišnosti, postupy).
17. Etika urgentní medicíny (práva pacienta, etika resuscitace a hromadných neštěstí, sdělování závažné diagnózy, přítomnost dítěte v přednemocniční neodkladné péči, moralizace a devalvace pacienta).
18. Kvalita zdravotních služeb a péče z hlediska struktury, procesu, hodnocení a výsledku, nežádoucí události, možnosti zajištění kvality a její evaluace.
19. Současné ošetrovatelství, jeho koncepce a cíle (ošetrovatelství jako vědní obor a jeho metaparadigma, role sestry a jiných nelékařských zdravotnických pracovníků, moderní pojetí ošetrovatelství, strategický rámec Zdraví 2030).
20. Zdravotnický systém v ČR a ve světě. Pojem veřejné zdravotnictví. Profesní organizace záchranářů, regulace oboru v ČR.
21. Paliativní péče v České republice a ve světě (eutanázie, asistovaná smrt, kategorizace pacientů v intenzivní medicíně, dříve vyslovené přání, DNR a terminálně nemocný pacient v přednemocniční péči, hospicová péče a její význam).
22. Vzdělávání v ošetrovatelství (historie, pregraduální a postgraduální možnosti studia, vzdělávání v oboru zdravotnický záchranář v České republice a ve světě).
23. Výzkum v ošetrovatelství (rozdělení výzkumu, výzkumný proces, metody a techniky sběru dat, analýza dat, prezentace, možnosti publikování výsledků výzkumu).
24. Klasifikační a hodnotící systémy v medicíně a ošetrovatelství (základní popis a jejich význam v neodkladné péči, např.: základní IBW – Ideal body weight, BMI – Body mass index a dale např. Klasifikace v neodkladné péči: NACA – National Advisory Committee for Aeronautics, SOFA - Sequential Organ Failure Assessment, ISS – Injury severity score, APACHE II - Acute Physiology And Chronic Health Evaluation, ASA – American society of anesthesiologists, EWS – Early warning score).

25. Transplantační program v České republice (systém dárcovství a transplantace, etický kodex, možnosti mezinárodní spolupráce, role koordinátora a koordinačního střediska transplantací).
26. Statistika a informační systémy ve zdravotnictví (ÚZIS – Ústav zdravotnických informací a statistiky, Zdravotní registry v ČR, Státní zdravotní ústav – SZÚ, Eurostat, Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí – ECDC, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj – OECD).
27. Koncepční modely a teorie ošetrovatelství (rozdělení a kategorie, významné osobnosti ošetrovatelství, metodologie, holismus a holistický model dle Gordonové, adaptační model dle Royové, případně jiné další známé modely).
28. Domácí péče v české republice (definice, historie, organizace v ČR, její význam, cíle, formy, indikace, typy ošetrovatelských návštěv).
29. Komunita a rodina z pohledu prevence a péče o zdraví (definice komunitního ošetrovatelství, typy a význam ve společnosti, služby a instituce).
30. Edukace ve zdravotnictví (obecná definice a cíle, dělení, zásady přístupu, význam v primární, sekundární a terciární a kvartérní prevenci).